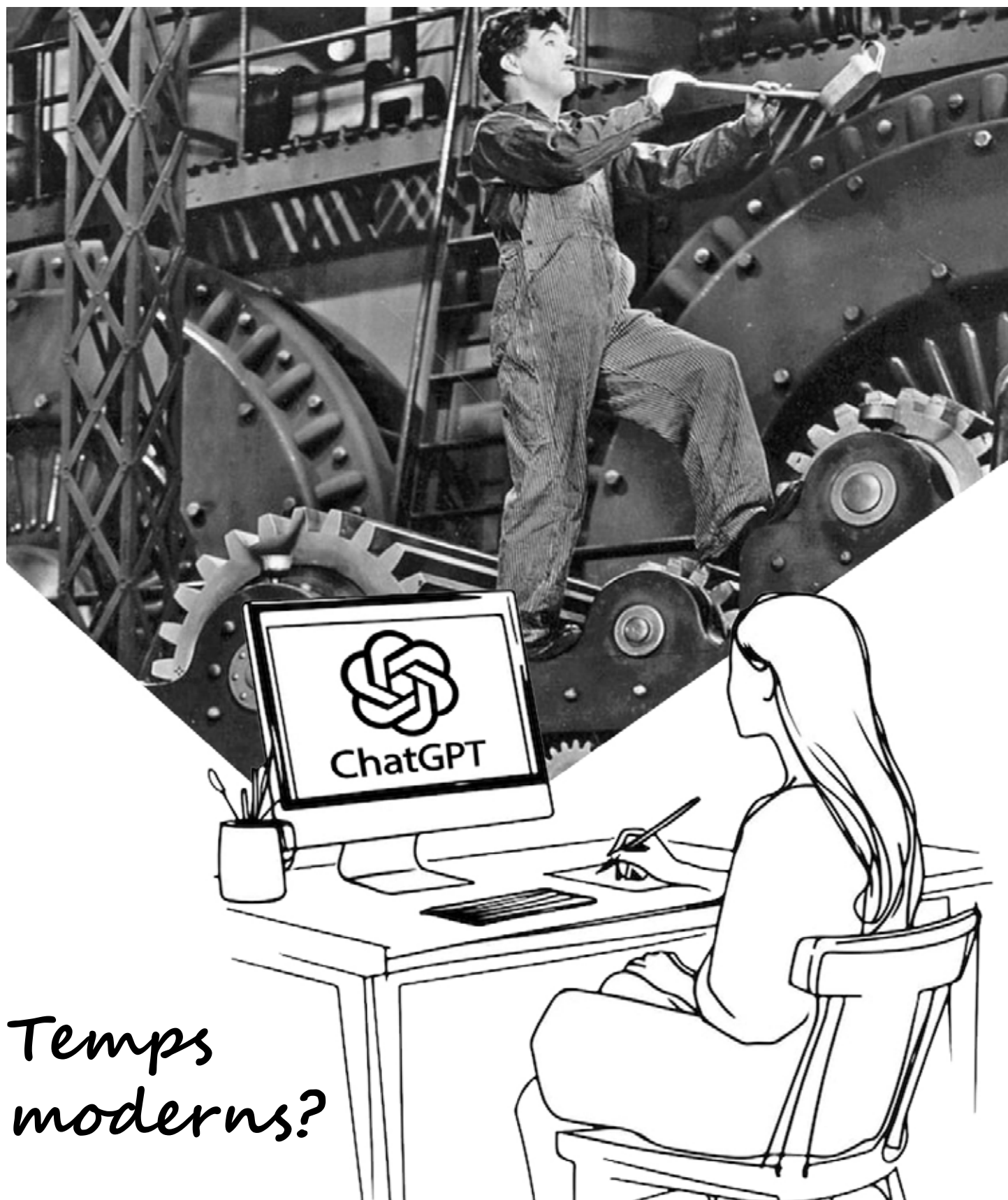

A LES BARRIADES!

Revista trimestral del Casal de Barri de Prosperitat
<http://alesbarriades.casalprospe.org>

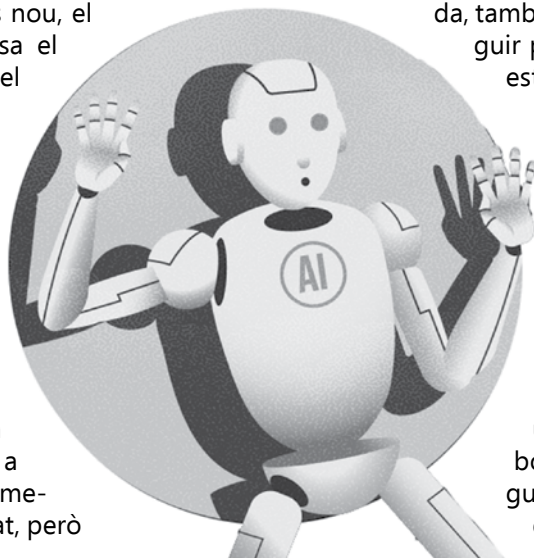
núm. 63
TARDOR 2025

Temps
moderns?

EDITORIAL

Hola de nou. Ja tornem a ser aquí, preparades per començar un curs nou, el 2025-2026, buf! Com passa el temps! Per aquest primer número del curs hem pensat que cal parlar d'un tema que a moltes ens queda molt lluny, però que cada cop està més present a les nostres vides: la intel·ligència artificial. Des de cotxes que es condueixen sols, fins a drons que bombardegen poblacions civils a Palestina o Ucraïna, passant pels programes que fan els deures dels nostres fills estudiants. Aquest fenomen ja està aquí, però genera molts dubtes a molts nivells. Per això en aquest número n'hem volgut parlar, amb serietat, però

amb humor. Esperem que us agradi. D'altra banda, també parlem de Palestina, perquè cal seguir parlant de Palestina, el genocidi que està perpetrant l'estat sionista d'Israel a Gaza no pot caure en l'oblit. I, d'altra banda, també anunciem el 35è concurs de fotografia Josep Antón Cordoncillo, ja podeu enviar les vostres fotografies. Finalment, volem anunciar-vos que en el proper número d'aquesta revista, el que sortirà el gener de 2026, hi haurà canvis, canvis que estem preparant i que esperem que us agradaran i que hi voldreu col·laborar d'alguna manera. Sigui com sigui, acompanyeu-nos, no deixeu mai d'estar *A les barriades!*

LA TIRA D'EN ZEJU

	CONSELL DE REDACCIÓ: Juan García, Sol Arenas, Ru, Encarna Laguna, Zeju, Claudio Menor, Fran, Merxe González, Manel Martínez, Jade Sal, Jesús Abad i Casal de Barri IL·LUSTRACIONS: Toni Pagès, Zeju, Enna, Arnau Ricardo Jurado REVISIÓ LINGÜÍSTICA: Tòfol DISSENY I MAQUETACIÓ: Ru
--	---

Genocidio en Gaza

(Hay que seguir hablando de Gaza)

Todas las ideas hay que respetarlas, al fascismo no. El fascismo no es una idea, es la muerte de todas las ideas, Sandro Pertini, abogado, periodista, político y ex presidente de la república italiana de 9 de julio de 1978 a 29 de junio de 1985.

Tenemos el deber moral, si nos queda un mínimo de conciencia, de seguir clamando por Palestina, ya sea a viva voz o por escrito, lanzar una llamada de atención ante el **nuevo Auschwitz**, ahora televisado, perpetrado por el nazi-sionismo israelí, con apoyo de EEUU y otros países que se autodenominan democracias y que, en un alarde de hipocresía, van dando lecciones de democracia y de derechos humanos a quienes no se rinden a sus intereses.

Palestina existe desde los tiempos del Imperio romano. Israel, desde el 14 de mayo de 1948. Son 77 años los que lleva el Pueblo palestino sufriendo las agresiones del estado nazi-sionista de Israel, que ha ido colonizando su territorio y vulnerando sistemáticamente los derechos del pueblo palestino durante todos estos años.

Lo que ocurre en Gaza es un **genocidio** sustentado en un sistema de ocupación colonial de explotación y lucro capitalista. Hay intereses empresariales que respaldan la destrucción de Palestina. Durante décadas, la represión del pueblo palestino ha sido orquestada por corporaciones empresariales plenamente conscientes, aunque indiferentes, a las violaciones de derechos humanos y crímenes internacionales. **Es una realidad que el capitalismo tiende a destruir a sus fuentes de riqueza: la naturaleza y los seres humanos.** Todo sea por los beneficios y afán de lucro. En los últimos 21 meses, la bolsa de Tel-Aviv ha subido un 213%, acumulando 225.000 millones de dólares en ganancias bursátiles; de los cuales, 67.800 millones corresponden al último mes. **Para algunos canallas, el genocidio resulta rentable.**

Hoy, la ofensiva militar del estado nazi-sionista de Israel ha cruzado todos los límites de la decencia humana. Se están cometiendo atrocidades y delitos inhumanos que forman parte de una agresión generalizada y sistemática contra civiles desarmados con la clara

y proclamada intención de exterminar a un pueblo entero, incluidos niños y niñas, cuyos muertos ya se cuentan por miles, sin contar los que han quedado enterrados entre los escombros sin poderse rescatar. Son ya decenas de miles los palestinos exterminados y siguen.... A los bombardeos sobre la población civil desarmada hay que sumar el cerco por hambre y sed para doblegar la voluntad de resistencia del pueblo palestino, al más genuino estilo medieval. Cuando la población hambrienta, niños incluso, acude a buscar comida, es tiroteada por francotiradores emboscados como si se tratara de una cacería de animales. A los niños los matan porque así no serán sus enemigos el día de mañana (Herodes, creaste escuela). Estas escenas, televisadas, además, para mayor indignidad de quienes callan y otorgan, recuerdan las imágenes de los documentales sobre los crímenes perpetrados por los nazis durante la II Guerra Mundial en el gueto de Varsovia, en los campos de exterminio o en poblaciones ocupadas en la Rusia soviética. Tratar a la población civil de los pueblos sometidos como a animales era, para los nazis y es para los sionistas, una forma de reafirmar su pretendida superioridad racial sobre el resto de la humanidad. Aquellos eran la **raza superior** y éstos son el **pueblo elegido por Dios**. Fascismos, ambos, a fin de cuentas. Y es curioso: a día de hoy, los mayores defensores del estado sio-

nista de Israel son la extrema derecha fascista. **Da que pensar...; o no...?**

Son crímenes de Lesa Humanidad, aunque tan vehementemente lo niegue la *fachosfera* patria.

Estos crímenes violan los derechos humanos fundamentales y son considerados crímenes internacionales; como el asesinato, la tortura, la esclavitud, la deportación y la persecución. **La justicia Internacional** debería desempeñar el papel que le corresponde en la protección de los derechos humanos del pueblo palestino, siendo, como debería ser, la rendición de cuentas por crímenes de lesa humanidad una parte fundamental de su razón de ser. Pero en este caso, la **justicia Internacional** mira a otro lado. Hay intereses de por medio y dobles varas de medir.

Es llegado el momento de que nadie guarde silencio ante estos **crímenes de lesa humanidad** que, en pleno siglo XXI, están llevando a cabo el estado sionista de Israel y sus aliados, EEUU y una Unión Europea, entre otros países, gobernados por una élite de idiotas útiles al servicio de quien llama a besarle el culo. Y ahí están, haciendo cola para cumplir con tal menester.

Callar es otorgar. No tomar partido a favor del pueblo palestino es posicionarse a favor de sus verdugos. Alcemos la voz para que los culpables de estos crímenes de Lesa humanidad y sus cómplices paguen por sus delitos.

Juan García

ARA X ARA

!Ara, què?

Arnau

Saps que això, ho pots fer des de casa?

Aquestes van ser les darreres paraules de la persona que, fins no fa gaire, m'atenia al mostrador de gestions 'ràpides' de La Caixa.

Molt abans, ja havia vist com, de la nit al dia, desapareixia la taquillera del metro, reemplaçada per un interfon connectat al vigilant de seguretat. Durant la meua existència, fins a dia d'avui, he sentit l'absència i em sento orfe del cobrador de l'autobús, del subministrador de la benzinera, de la caixaera del Decathlon i de la taquillera del cinema -aquesta darrera, reinventada en home o dona orquestra, capaç de fer crispes, vendre gominols i netejar lavabos, pel mateix sou o, inclús, per menys del que cobrava.

Ja fa temps que impera el fes-t'ho tu mateix i, si no, pregunta-li al Chatgpt, com si de l'Elena Francis del segle XXI es tractés.

Jo pensava... I, des de quan interessa que hi pensem? Tranquils, la Intel·ligència artificial ja és aquí, capaç de curar tots els mals, com l'aigua del Carme i l'aspirina en el seu moment.

Dubto molt que la IA sigui capaç de fer les croquetes o la truita de patates de la meua mare

No fa gaire, una amiga em mostrava l'aplicació que més li agrada al seu gat. Sí, sí, ... al seu gat! No és un error en la meua redacció. Una app, on l'innocent felí mou i arrossega la seva pota sobre la pantalla, cada vegada que apareix un ratolí en imatge.

Ja fa temps que els gats han deixat de perseguir rates, però no pensava que havien arribat tant lluny, superant el llegendari

dari Jinks de la meua infantesa, perseguint els entremaliats ratolins Pixie i Dixie.

Tot això és molt boig, però dubto molt que la IA sigui capaç de fer les croquetes o la truita de patates de la meua mare, perquè, malgrat que tot ho pugui arribar a fer de la mà d'una impressora 3D, finançada per algun cuiner-empresari de Masterchef, sempre hi haurà un ingredient que la IA no tindrà al seu abast: l'ànima i l'amor d'una mare. IAixí estem!! ...IAra, què?

Jesús Abad Calvo

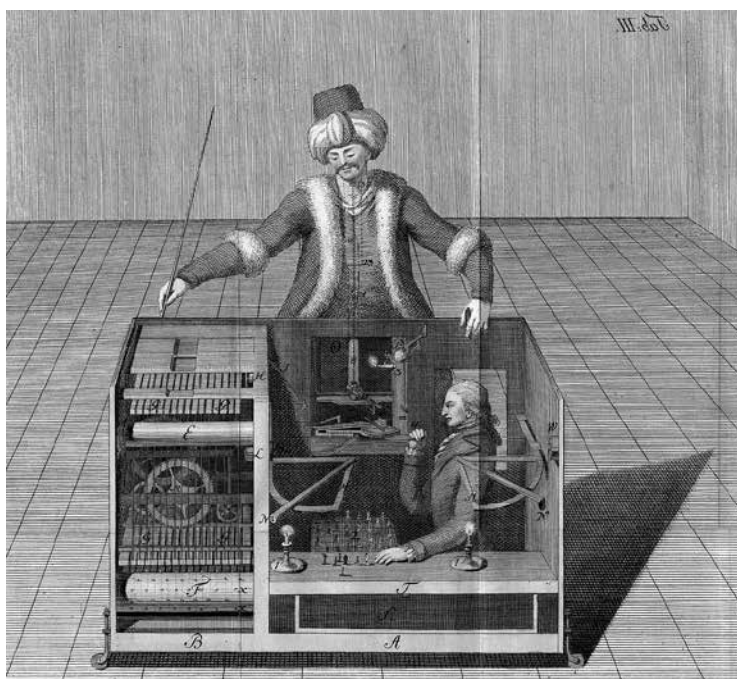
Postdata: No us enganyaré. Aquest article l'he escrit al bar del Casal de barri de Prosperitat, fent servir ... IR (Intel·ligència Real), una mica d'IDP (Inspiració De Proximitat), acompanyat d'una cervesa i d'unes braves, mentre esperava que comencés un concert de blues. IA ...veure quina tecnologia iguala o supera això. Salut!

Ni intel·ligència, ni artificial

Per a la investigadora Kate Crawford, la intel·ligència artificial, ni és intel·ligència, ni és artificial. Segons el diccionari d'Oxford, intel·ligència és *la facultat de la ment que permet aprendre, entendre, raonar, prendre decisions i fer-se una idea determinada de la realitat*. El 1935, Alan Turing distingia entre intel·ligència artificial dura i tova. La dura hauria d'encaixar amb la definició d'intel·ligència, però totes les anàlisis fetes fins ara han arribat a la conclusió que és impossible crear-la. De fet, el terme es va deixar de fer servir i ara es parla simplement d'intel·ligència artificial; un canvi subtil, però revelador. Ja no es tracta d'un ordinador amb consciència, sinó d'un algoritme que pot fer servir allò après en camps diferents a aquell per al qual va ser creat. La intel·ligència artificial tova no és més que un model estadístic alimentat per bilions de dades que pot crear patrons per «preveure» la realitat, però que és incapaç d'analitzar el context. El ChatGPT respon les preguntes fent servir el seu model estadístic, però no entén res del que està contestant; la seva resposta és una barreja d'idees basades en els documents amb què va ser entrenada i les webs a les quals té accés; barreja dades fiables amb altres no contrastades, a vegades inclús malinterpreta les dades i dona errors. Com que no té context ni veritable capacitat d'aprenentatge, és incapaç de discriminar les fonts i valora igual un blog personal que una web de professionals. D'altra banda, la investigadora Rachel Adams afirma que la intel·ligència artificial és un nou model de colonialisme intel·lectual, ja que, un cop més, Occident imposa un marc de pensament a tot el món, proclamant la intel·ligència artificial com el model universal que tothom ha de fer servir i provocant que totes les cultures i models d'intel·ligència que no s'hi assemblin deixin de ser considerats intel·ligència.

El terme artificial suggereix una màquina incorporària que respon a peticions des d'un lloc eteri. Però això no és així,

sinó que es tracta d'un conjunt de servidors i ordinadors interconnectats que utilitzen enormes quantitats de dades emmagatzemades en llocs físics que consumeixen minerals, aigua i energia, equips que estan funcionant 24 hores al dia durant tot l'any. Kate Crawford fa referència a un estudi de Greenpeace, de 2017, per afirmar que els centres de dades són els majors consumidors d'energia del món, energia que s'aconsegueix cremant carbó, amb nuclear, gas o renovables. És a dir, la IA és una tecnologia extractiva que consumeix recursos per desenvolupar-se. La fabricació dels servidors també consumeix recursos naturals.

L'any 2023, Nvidia va vendre a Microsoft més de 20.000 targetes gràfiques per desenvolupar IA, 20.000 a Apple i 16.000 a Oracle. Per fer aquestes targetes calen grans quantitats de minerals, des de silici fins a or, passant per les anomenades «terres rares». D'altra banda, hi ha mà d'obra humana precaritzada al darrere de la IA. L'any 2005, Amazon va descobrir que hi ha determinades tasques que surt molt car que les facin les màquines, perquè tenen molts errors i desenvolupar la tecnologia necessària per superar-los és car o, inclús, impossible. Aleshores van decidir que aquestes tasques les fessin persones, que són més fàcils d'entrenar i fan menys errors. Per això van crear Amazon Mechanical Turk. Totes les empreses d'IA van copiar a Amazon i van

buscar treballadores precàries per fer determinades tasques repetitives que no requereixen gaire qualificació i es poden infraremunerar. Aquest model d'entrenament de la IA es diu Model d'Aprenentatge Reforçat a partir de Retroalimentació Humana (RLHF en anglès), és a dir que són persones les que corregeixen els resultats que dona la IA. Aquest és el model que ha fet servir OpenAI, empresa de ChatGPT. Al principi, es va dir que només era una fase inicial i que després les màquines farien cada cop més feina, però la realitat està demostrant que això no és així. Les empreses s'adonen de les debilitats dels seus algoritmes i que les

solucions són molt complexes, costoses o impossibles, i que fer servir treballadores precàries és més barat i segueix semblant que ho fa la màquina. De fet, actualment la IA és econòmicament rentable per l'ús de mà d'obra amb sous de misèria. El cas més sonat va ser el 2014, quan una periodista va descobrir que l'empresa d'intel·ligència artificial x.AI era, en realitat, un grup d'estudiants que feien jornades maratonianes per un sou ridícul, escrivint mails que semblaven redactats per una màquina. I quan OpenAI va presentar el ChatGPT4, va crear una plataforma de *crowdsourcing* per corregir errors i fer les

tasques més difícils. En aquest cas, ni tan sols és treball remunerat, sinó que pretenen que la gent ho faci de forma gratuïta a canvi d'una subscripció a la plataforma de pagament. El *Mechanical Turk* va ser un autòmat, creat per Wolfgang von Kempelen, que va estar uns quants anys enganyant la gent, fins que, el 20 de febrer de 1838, va morir William Schlumberger, el jugador d'escacs que guanyava les partides aprofitant l'avantatge que li donava estar amagat dins la màquina i el respecte que això provocava en els seus rivals. La metàfora perfecta de la intel·ligència artificial.

ENTREVISTA A LUCA TAGLIACCOZZO

«Para una inteligencia artificial es muy sencillo suplantar identidades»

En Luca, italià de naixement i resident a Barcelona, és el company de la Mery, de la cooperativa Rudas. A més, en Luca és físic i treballa de científic titular al Consell Superior d'Investigacions Científiques. Com a científic, està avesat a utilitzar la intel·ligència artificial, per això l'hem volgut entrevistar. Aprofitem per agrair la seva col·laboració, tan al Luca com a la Mery.

¿Cual es tu relación con la IA?

No soy un experto en inteligencia artificial. Soy físico y mi conocimiento sobre este tema es superficial. Utilizo herramientas como ChatGPT, principalmente como apoyo para corregir textos, clarificar ideas y aprender sobre temas dentro de mi campo. Lo que sigue es simplemente una explicación informal basada en mi comprensión actual.

¿Qué es la IA?

La inteligencia artificial es un programa de un ordenador igual que Word o Chrome. Funciona buscando entre las posibles respuestas a una pregunta la que parece más adecuada en sentido estadístico. Se basa sobre el hecho de que el programa ha sido entrenado. Quiere decir que ha visto muchas preguntas y respuestas y que sus parámetros han sido optimizados para que, en

“Hay que mantener un sentido crítico excéptico hacia sus respuestas, ya que pueden estar equivocadas”

las preguntas de las que ya se conocen las respuestas, la probabilidad de dar la respuesta correcta a la pregunta sea la máxima posible. Es un poco como si el programa fuese el participante de un *quiz* con premios: cada vez que le hacen una pregunta y acierta se le da un premio. El programa ha visto todas

las posibles preguntas y respuestas que existen en internet y entonces es capaz de contestar a preguntas nuevas con probabilidad de acierto alta, aunque no siempre acierta.

¿Cual es la utilidad de todo esto?

La utilidad de la IA está limitada únicamente por la fantasía de su utilizador, ya que es como tener acceso a un oráculo, o a un sabio, que puede contestar las preguntas que le hacemos. Obviamente hay que mantener un sentido crítico escéptico hacia sus respuestas,

ya que pueden estar equivocadas. Pero ha leído todos los libros, toda la wikipedia, todos los artículos de investigación en dominio abierto, los foros de internet... En fin, ha leído más que cualquier humano.

¿Qué problemas plantea la IA?

Uno de los problemas de la inteligencia artificial es que puede confundirse allá donde las cosas no están muy claras. Por ejemplo, una señal de tráfico que salga borrosa puede parecerle más a otra señal respecto a la que actualmen-

te es; en ese sentido puede fallar, al igual que un ser humano puede fallar, pero de formas diferentes, que se están estudiando y que en contextos como conducción automática de coches pueden tener efectos fatales. Los expertos están trabajando intensamente en este tipo de problemas, pero desconozco cual sea el estado actual de la inteligencia artificial.

¿La IA puede suplantar identidades?

Para una inteligencia artificial es muy sencillo suplantar identidades, en el sentido de que es un juego divertido pedirle de escribir algo en el estilo de un escritor famoso; por ejemplo, puedes darle a leer todos los libros de Cortázar y preguntarle que te cuente una anécdota al estilo de Julio Cortázar y lo que escribirá será estadísticamente muy parecido a lo que hubiese escrito Julio.

¿Tiene aplicaciones militares?

Como todo *software*, tiene aplicaciones militares. Igual que antes los ejércitos se enviaban cartas a mano y ahora se envían correos electrónicos, la inteligencia artificial puede usarse para generar mejores planes de ataque, para pilotar armas y vehículos automáticos cuya capacidad letal puede ser inimaginable. Por eso los científicos que trabajan en IA llevan muchos años pidiendo una legislación adecuada.

¿Se pueden consultar las programaciones de la IA?

Las bases científicas de la IA son, en su mayoría, accesibles en las publicaciones científicas, al igual que el funcionamiento del transistor que constituye nuestro ordenador es conocido, o el funcionamiento del motor es conocido. Por otro lado, los detalles de la implementación de los algoritmos de inteligencias artificiales específicas son propiedad de las empresas que las

*“Respecto a los niños,
lo más importante
es que aprendan
a pensar con
su cabeza”*

fabrican. Por ejemplo, ChatGPT es de Microsoft, Gemini de Google y Siri de Apple. El hecho de necesitar procesar grandes cantidades de datos de hecho hace que no únicamente una inteligencia se basa en un programa, sino que es un conjunto de parámetros que se han optimizado después de haber procesado una enorme cantidad de datos.

¿Es muy cara la inteligencia artificial?

Entrenar la inteligencia artificial al momento sólo puede hacerse en centros de cálculo gigantes cuyo coste solo puede ser abarcado por grandes em-

presas transnacionales o consorcios científicos internacionales. Los modelos ya entrenados, por otro lado, a veces se pueden hacer funcionar en ordenadores personales; así que uno podría “comprar” el modelo entrenado y ser su propietario al igual que compras Word. De momento, pero, yo desconozco que ese tipo de negocio exista y típicamente uno adquiere una suscripción estilo la de Netflix para poder usar la inteligencia artificial.

¿La IA es peligrosa para la infancia?

Respecto a los niños, lo más importante es que aprendan a pensar con su cabeza y a utilizar las tecnologías de forma crítica. El uso crítico puede potenciar, ayudar y favorecer un desarrollo sano del niño. Un uso adictivo y a crítico, por otro lado, puede disminuir su capacidad y potencial de desarrollo. Como padres y educadores, tenemos que cuidar el uso, al igual que el uso de los móviles.

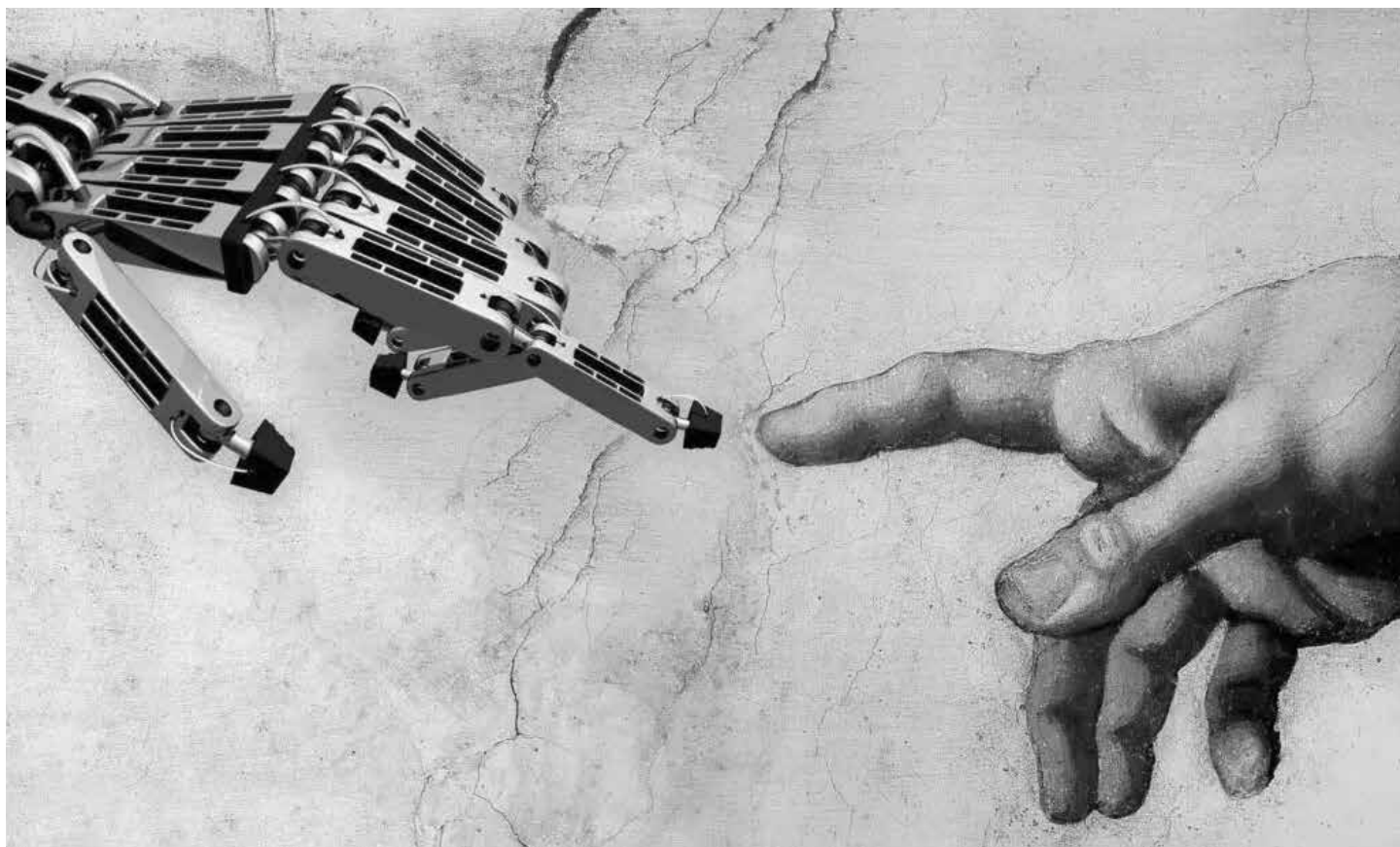
¿La IA va a cambiar nuestras vidas?

Respecto al potencial de cambio de nuestra sociedad, yo creo que sí que va a introducir un cambio parecido al del uso de los teléfonos móviles. Yo mismo, por ejemplo, he usado ChatGPT para corregir la sintaxis de este texto, ya que no soy nativo castellano.

Redacció✍

IA i creació artística, el debat

Ens fem ressò del debat publicat a la secció 'Accents' de la *Directa*, en el seu número 592. Aquesta secció sempre presenta un tema de debat i dos articles que defensen postures confrontades. En aquest cas, la pregunta del debat era Es pot justificar la utilització de les intel·ligències artificials generatives en la creació gràfica?

Els arguments contraris a la IA els presenta un artista anomenat Chamo San, amb un article titulat *No siguem esclaus de qui ens talla les mans*. En Chamo explica que existeix una tipologia d'artistes per a qui la irrupció de les IA generatives sí que implica gairebé el perill d'extinció, els il·lustradors i dissenyadors que treballen per al sector publicitari, editorial, tèxtil, audiovisual, entre altres. *Tots aquests treballadors* –diu Chamo– *mai hauríem de fer servir les IA generatives, perquè estarien entrenant i validant el que ens està substituint i que destruirà la nostra activitat. Les IA repliquen imatges a partir de material robat* –continua en Chamo– *Noam Chomsky s'hi ha referit com software de plagi. Per què fer servir uns programes que ens eliminen del procés creatiu, que roben a aquells*

que admirem i, sobretot, que devaluen el preu i el mèrit del nostre treball? Així que aquest artista es posiciona clarament contra l'ús de les IA per generar treballs gràfics: *Les IA generatives no són més democràtiques ni ens fan més creatius. No, no és el mateix fer servir referències visuals que fer servir la IA. Les IA generatives no són una eina, com ho puguin ser un pinzell o un ordinador, ja que no ens pertanyen. En tot*

“Quan els usuaris siguin dependents d'elles, faran que el servei empitjori, sigui molt més limitat”

cas, poden ser una eina i un progrés per a les empreses que necessiten produir més del que podem consumir. Per acabar, Chamo diu que ara les IA ens ofereixen tots els avantatges, però que *quan els usuaris siguin dependents d'elles, faran que el servei empitjori, sigui molt més limitat per al gran públic i molt més car per qui ho consideri una necessitat.*

En una posició favorable a les IA, escriu un altre artista que signa com a Copia. El seu article es titula: *L'enemic no és la IA, és el poder econòmic*. Copia compara les IA amb l'internet: *Descarregar pel·lícules d'internet és robar, això proclamava una campanya antipirateria de fa uns quants anys. La qüestió del copyright continua sent la mateixa: si una cosa és excessivament similar a una altra, es considera còpia.* Per a Copia, *entendre el funcionament d'aquesta nova eina és clau per treure'n tot el profit.* Aquest artista argumenta que encara que molts van perdre la feina a causa d'internet, també se n'han creat moltes altres, de feines. I, acaba sentenciant que el problema no és la tecnologia, sinó els que manen: *No es tracta de les noves tecnologies, es tracta de models vells. Pocs es queden amb el pastís, un pastís que cada vegada és més gran i que cada vegada els costa menys. El problema no és ni serà ètic. L'enemic no és la IA, és el poder econòmic.*

En fi, un debat amb arguments a favor i en contra.

I... vosaltres, què en penseu?

Què diu la IA sobre la IA?

Fem un experiment, preguntem a tres IA diferents sobre les polèmiques que hi ha amb la IA. Això és el que ens han dit les tres màquines:

GOOGLE GEMINI

La intel·ligència artificial (IA) és un tema de gran debat, i les polèmiques que la rodeen se centren en diverses àrees clau. Algunes de les preocupacions més destacades inclouen el seu impacte en el treball, la desinformació i l'ús ètic.

Impacte en el treball: Existeix el temor que la IA pugui deixar obsoletes moltes professions i activitats. Tanmateix, hi ha qui argumenta que no és la IA la que reemplaçarà als treballadors, sinó les persones que sepan com utilitzar-la per potenciar les seves capacitats.

Desinformació i manipulació: La IA generativa, que crea textos, imatges i àudios, planteja el risc de que sigui difícil distingir entre el real i el fals. Això pot ser especialment problemàtic en l'àmbit polític i mediàtic.

Ètica i regulació: Se discuteix la necessitat d'establir "línees vermelles" per evitar els riscos inacceptables de la IA, com la vigilància massiva o el seu ús en conflictes. Un exemple recent és la controvèrsia sobre l'ús de la IA per a la vigilància digital en conflictes.

MICROSOFT COPILOT

La intel·ligència artificial està en el centre de múltiples polèmiques últimament, i cada una planteja dilemes ètics, legals i socials diferents. Aquí tens alguns casos recents que han generat controvèrsia:

Art i concursos públics. Torrijos (Espanya): El cartell guanyador de les festes de La Sementera 2025 va ser creat amb IA, el que va provocar crítiques entre artistes i veïns. Molts van considerar injust que una obra generada per IA competís amb treballs humans, comparant-lo amb "llevantar una tortilla de Mercadona a un concurs de tortillas".

Política i govern. Albània: Nominat a 'Diella', una ministra virtual creada amb IA, per supervisar contractacions públiques. Tanmateix, se la va presentar com una eina de lluita contra la corrupció, i experts legals i polítics adverteixen que una IA no pot assumir responsabilitats jurídiques ni rendir comptes, el que podria debilitar la democràcia.

Duelo y memoria.

Liam Payne: Després de la seva mort, la seva exnovia va publicar imatges generades per IA que les mostraven juntes. Tanmateix, algunes persones van veure això com un homenatge, mentre que d'altres ho van considerar perturbador i poc ètic. Recrear digitalment a una persona fallecida.

Voz y derechos de autor.

Tomb Raider: L'actriu Françoise Cadol va denunciar que la seva veu va ser clonada per IA sense permís per a la remasterització del videojoc.

Després d'això, va esclatar una onada d'indignació entre els fans i es va obrir el debat sobre els drets dels actors davant la clonació digital.

Legislació i sancions. A Espanya, el projecte de llei sobre IA exclou a les administracions públiques del règim sancionador, el que ha estat criticat per associacions d'usuaris i experts en dret digital.

CHATGPT

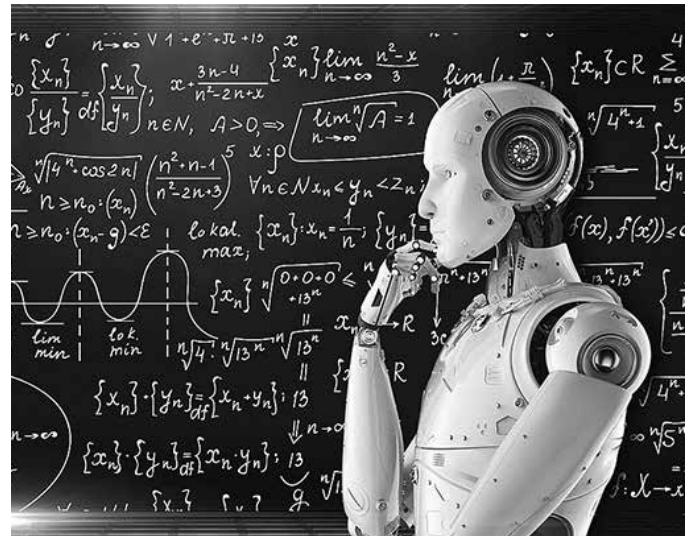
La polèmica amb la intel·ligència artificial (IA) és un tema molt ampli i multifacètic, que abarca debats ètics, socials, laborals, legals i tecnològics.

Aquí et resumo els principals punts de controvèrsia que han sorgit fins al 2025:

Desplazamiento laboral. Preocupació: Moltes persones temen que la IA reemplaça als treballadors humans en sectors com l'atenció al client, el transport, la manufactura, el disseny gràfic, la programació, entre d'altres. Resposta: Alguns argumenten que la IA també pot crear nous llocs de treball, però la reconversió laboral no és automàtica ni senzilla.

Desinformación y manipulación. Exemple: Deepfakes, bots que difonen notícies falses, generació massiva de contingut fals amb IA. Risc: Impacte en eleccions, reputacions personals, i la confiança pública en el que és real o no.

Derechos de autor y propiedad intelectual. Controvèrsia: Models d'IA (com generadors d'imatges o text) han estat entrenats amb obres protegides per copyright. Debat legal: ¿Es legal

o ètic utilitzar obres protegides per a entrenar una IA sense el consentiment dels seus autors?

Sesgos y discriminación. Problema: Les IAs poden reproduir o fins i tot amplificar els sesgos dels dats amb els quals van ser entrenades. Exemple: Algoritmes de contractació que discriminen per gènere o raça; sistemes policials predictius que reforcen estereotips.

Falta de regulación. Situació actual (2025): Alguns països ja han implementat lleis (com la Llei d'IA de la UE, aprovada el 2024), però molts altres encara no tenen marcs regulatoris clars. Risc: La falta de normes pot facilitar abusos o mal ús d'aquestes tecnologies.

Derechos y responsabilidades. Preguntes obertes: ¿Qui és responsable si una IA comete un error greu (per exemple, un cotxe autònom que causa un accident)? ¿Deberien las IA tener "derechos" si llegan a niveles avanzados de autonomía o consciencia?

Impacto en la creatividad humana. Crítiques d'artistes: Molts senten que la IA "roba" el treball creatiu o desvaloritza l'art humà. Debat filosòfic: ¿Puede una IA crear arte verdadero? ¿O solo imita?

IA general y riesgos existenciales. Preocupació a llarg termini: Alguns experts (com Elon Musk o Yuval Noah Harari) han advertit sobre els riscos d'una IA general superintelligent que pugui escapar al control humà. Reaccions dividides: Mentre que alguns la veuen com a una amenaça real, d'altres consideren que encara estem lluny d'aquesta possibilitat.

Cordoncillo?

Els anys passen i els més grans poden pensar que el que ells saben, ho sap tothom. Però, sovint no és així i cal transmetre-ho perquè no s'oblidi. Aquesta és la pretensió de la secció Mirant Enrere.

Arran del concurs de fotografia del Casal, Josep Anton Cordoncillo, hem sentit: *Cordoncillo? Per què? Qui era? ...*

Explicar en un article qui era en Josep Anton Cordoncillo, segur que serà poc per fer justícia a una persona molt important a la història recent de la Prospe.

En Josep Anton, era un nou veí de la Prospe que vivia al carrer Palamós. Ben aviat va tenir clar que calia explicar les coses bones que passaven al seu entorn, segurament per contrarestar allò de que els barris de la perifèria només són notícia, als mitjans convencionals, quan hi passen coses desagradables. La seva arma, una màquina Canon analògica. Impossible, no trobar-lo en qualsevol acte, festiu, cultural, reivindicatiu... del barri, encara que suposés empalmar amb la seva feina de reparador d'ous.

Era un cronista visual de la vitalitat del barri i la seva gent, amb les seves magnífiques fotografies. Diuen, els que en saben, que dominava, com ningú, el flash. Un flash molt gran i que, per això, algú li deia "Flash Gordon", pel flash i perquè estava gras. Buscava el moment màgic per fer la foto i, si per això calia apartar algú, ho feia amb decisió. Fotos que, fins després de revelar-se, no se'n

sabria el resultat. Pensava que les càmeres digitals no podien donar la resolució de les analògiques.

Ell és el responsable de la creació del grup de fotògrafs *9 Barris Imatge*. Malgrat voler, a ell, li era impossible cobrir tots els actes, cosa que, com a grup, sí que ho podien fer. Va convèncer, l'any 2000, primer a Pedroclick i a l'Inma Alcario, que revelaven fotos a "La Cuarta" del Casal de Joves. Als qui s'afegiren en *Petxina*, en Manel Ulls, l'Albert, Carter... Si calia, feia de mestre als qui s'iniciaven, com era el cas d'en *Pexina. En Pedro Cervera, dinamitzador del Casal, fou qui ho encarrilà tot plegat. Al grup s'hi han anat incorporant nous membres i, gràcies a tots ells, tenim a l'abast una eina imprescindible per conèixer la història del barri.

Com a persona, era dels que no es poden oblidar: voluntariós, obert, agradable, alegre, generós, inquiet, posant passió en el que feia, disposat i disponible, dels qui no saben dir que no. Un

exemple ens clarifica qui era i com era: a en Paco, un sense sostre que vivia en l'entorn del Casal, en Josep Anton el va acollir a casa seva...! Li agradava menjar bé i va promoure el grup "Els marginals", una altra definició, per compartir àpats.

L'octubre de 2004, a mitjana edat, va morir de forma sobtada, deixant un gran buit que els vells i els nous integrants de *9 Barris Imatge* s'han entestat en omplir de forma perseverant i magnífica.

En Josep Anton havia guanyat varies vegades el concurs de fotografies del Casal; després, en va ser membre del jurat i, ara, com a reconeixement de la seva feina, el concurs porta el seu nom. Aquest 2025 se n'ha celebrat el número 34!

Les fotos d'en Cordoncillo estan a l'Arxiu Històric de les Roquetes.

Arnau de Vilanova
i Alberto Almúnia

PD: Aquest article ha estat possible gràcies a les informacions aportades per Pedro Cervera, Pedroclick, Toni Pagés, Manel Ulls, Petxina....

Els primers membres del col·lectiu 9 Barris Imatge, d'esquerra a dreta: Manel "Ulls", Petxina, Josep Anton Cordoncillo, Pedro Click i Albert. Autor: Pedro Cervera

35^È CONCURS DE FOTOGRAFIA JOSEP ANTÓN CORDONCILLO

**REBUDA DE FOTOGRAFIES FINS AL 15 DE NOVEMBRE
AL CORREU DINAMITZACIO@CASALPROSPE.ORG**

TAMANY MÍNIM 4 MEGAS

CATEGORIES:

A. BLANC I NEGRE, TEMA LLIURE

B. COLOR, TEMA LLIURE

**C. PREMI JOSEP ANTÓN CORDONCILLO, BLANC I NEGRE O
COLOR, TEMA "PEUS".**

BASES A LA WEB DEL CASAL WWW.CASALPROSPE.ORG

CASAL

Espai literari

Extermini

Crits de silenci
Crits d'extermini i horror
Crits en veus de nens
Sang, soroll i mort.

Crits , crits i més crits
soroll, soroll i més soroll.

Pols d'ànimes que ja són estels
Pols al terra sobre tombes fantasmes.

Enmig, cruels assassins que no es cansen de mort.

A contracorrent
despertem el món com éssers humans minúsculs,
davant la barbàrie.

Estirem de la vergonya,
enganxada a les parpelles de tant plorar
i alcem crits de lluita i ràbia.

Ara mateix, tan sols això ajuda
a poder tornar a ser algú,
dins aquest món que volem
que torni a ser viu i nostre.

Sílvia Lleonart Cardona

Pestaña!
Tu estàs fet amb
intel·ligència artificial?

No! Jo estic fet amb
una intel·ligència
molt més avançada:
intel·ligència popular!

ARBRES DE LA PROSPE

El pi blanc

NOM CIENTÍFIC:

Pinus halepensis

NOM CATALÀ:

Pi blanc

NOM CASTELLÀ:

Pino carrasco, Pino de Alepo

No hi ha dubte, l'arbre lligat a les lluites del barri, és el pi. Un pi, arrencat de Collserola, va arribar a l'inici de la lluita per la primera zona verda del barri, dalt la baca d'un sis-cents vermell, el diumenge 15 de setembre de 1974. El conductor, en Pep Salsetes; el cotxe, de la Mercè Abeyà.

Va ser el "bateig" de l'Associació Veïnal.

Era un pi pinyoner. D'aquest, en vàrem parlar al número XX d'*A Les Barrriades*, febrer-març de 2015. Avui, després de més de 7 anys, ho farem d'una altra espècie de pi: el pi blanc.

El pi blanc és el que té el tronc més prim dels de la península ibèrica; tronc que acostuma a ser tortuós i que acaba amb una capçada irregular, amb branques esclarissades. Les fulles aciculars, agrupades de dos en dos, duren poc més de dos anys, fet que explica la capa de pinassa que hi ha al terra on creix. El seu hàbitat natural, és l'entorn de la Mediterrània. Floreix de març a maig, flors que donaran origen a unes pinyes còniques i estretes, orientades en sentit contrari al creixement de les branques. Maduren al cap de dos anys, deixant anar uns minúsculs pinyons que, gràcies a una ala finíssima, molt més gran que ells, "volen" per anar a parar ben lluny d'on han crescut, ...reproduint-se, sense competir per l'espai, amb el pare! Les pinyes, lliures de pinyons, resten durant molt temps a l'arbre.

Al barri, els podem veure a la plaça Nou Barris, entre els blocs de la RENFE i a la zona de petanca del passeig de Valladura-Rio de Janeiro.

Alberto, Joan, Mercè

CONCERT HOMENATGE

Jordi Lapiedra

DISSABTE
29 NOVEMBRE
2025

AL CASAL de BARRI
de la PROSPÉ

Música, poesia, performances, sorpreses i més
Del barri i per al barri!

També us convidem a llegir la revista especial que li
vam dedicar el gener d'enguany. La podeu consultar a:
www.casalprospe.org/a-les-barriades-numero-60/

contacte:
dinamitzacio
@casalprospe.org

AGENDA

CASAL DE BARRI PROSPERITAT

CONSULTEU LA
DIFUSIÓ ESPECÍFICA A
CASALPROSPE.ORG

OCTUBRE

DIMECRES 1 A LES 19H
Promosalut: Tertúlia "Maleïda calor" amb el CAP Chafarinas

DIJOUS 2 A LES 19H
Octubre trans amb l'associació 17 de maig. Cinefòrum: visibilitzem les persones trans grans

DIVENDRES 3 A LES 17:30H
Espai d'Autoreparació de Bicis a la plaça Sóller. I Massa crítica, fins a l'Ateneu Popular 9 Barris

DIVENDRES 3 A LES 23H
Espectacle 'Manolita La Primera'

DISSABTE 4 A LES 11:30H
Fes-te de Lletres, la festa de la literatura a Nou Barris.

DIJOUS 9 A LES 19H
Octubre trans amb l'associació 17 de maig. Cinefòrum: Com et deies abans? I altres preguntes estúpides

DIVENDRES 10
Decolonitzem-nos: concert amb Projecte Zankara i Don't Hit a la Negrx

DISSABTE 11 A LES 12H
Contes en revolta: "El viatge d'una goteta d'aigua"

DIJOUS 16 A LES 19H
Octubre trans amb l'associació 17 de maig. Presentació del llibre "Arrels diverses"

DIVENDRES 17 A LES 17H
Prospearte: Estels per la pau

DIVENDRES 17 A LES 19:30H
IV Mostra de teatre amateur: "Dones, donetes, donotes"

DISSABTE 18 A LES 12H
Contes en revolta: "La bruixa d'Oz"

DISSABTE 18 A LES 20H
Concert amb Paloqsea

DIMECRES 22 A LES 17:30H
Contacontes i taller en technicolor amb Rin & Olafur

DIJOUS 23 A LES 19H
Presentació del llibre "Detrás de la barra del Casal" de Julio Sánchez Pérez

DIVENDRES 24 A LES 19H
Brigada a Palestina: Xerrada sobre la situació a Cisjordània amb el testimoni de dues veïnes retornades de Palestina

DIUMENGE 26 A LES 11H
Festival de Sopes del Món Mundial

DIJOUS 30 A LES 18H
Quinto, tapa i preguntes al tarot amb Jade Sal

NOVEMBRE

DISSABTE 1 A LES 11H
Passatge del Terror

DIJOUS 6 A LES 19H
Promosalut: Fibromiàlgia i dolor crònic

DIVENDRES 7 A LES 17H
Prospearte: taller d'estampació pels drets de la infància

DIVENDRES 7
Teatre

DISSABTE 8 A LES 12H
Contes en revolta

DISSABTE 8
Concert

DIJOUS 13 A DISSABTE 15
San Xibeco i Santa Quinta

DIVENDRES 14
Drets de la infància

DIJOUS 20 A LES 19H
Presentació del llibre "Artefactes indòmits"

DISSABTE 22 A LES 12H
Contes en revolta

DIMECRES 26 I DIJOUS 27
Actes del 25N

DIVENDRES 28
Concert Rudas

DISSABTE 29
Homenatge a Jordi Lapiedra

DESEMBRE

DIJOUS 4
Espectacle infantil amb Cia. Pampallugues: "Tinc un súper poder!"

DIVENDRES 5 A LES 17H
Prospearte: els jocs antics

DIVENDRES 5
La Punkíssima

DIJOUS 11 A LES 19H
Promosalut: Trobada de *tupper-sex* per a totes les edats

DIVENDRES 12
Teatre

DIVENDRES 19 A LES 20H
Entrega de premis del concurs de fotografia Cordoncillo i concert amb Dani Roto

DISSABTE 20
Karaoke Rudas

DIMECRES 31
Cap d'any